

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEZÉVEL.

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . . . 10 frt — kr
 Fél évre . . . . . 5 — —
 Negyedévre . . . . . 2 — 50 —
 Egy hóra . . . . . 1 — —
 Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden köz-
 onmány a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.)
 bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
 Tiszteletbeli K. Lajos könyvkereskedésében
 és a kiadóhivatalban. (Főter 1828. sz.)

Hirdetési díj:
 Négy hasábnál kevesebbet 5 kr. Nagyból
 sorjában a többi hirdetésnek a kétszeresét
 számítjuk. Azon hirdetésnek, melynek
 díj minden külön bejelölés nélkül 50 kr.

Hirdetést vagy reklámot meg kell jelölni
 a hirdetés kezdésének napján, és a
 hirdetés kezdésének napján.

Nyitási költségek minden hirdetésre
 50 krajczár.

Hirdetéseket előfizetés nélkül a szerkesztőség-
 ben és kiadóhivatalban. Főter 1828. sz.
 alatt.

Kéziratok nem adódnak vissza.

Fölhívás előfizetésre.

A »Debreczen« **huszonhetedik évfolyamára** előfizetést nyitunk. E hosszú idő, melynek tartama alatt a »Debreczen« életrealóságát és szükségességét, mondhatnók; nélkülözhetetlen voltát számtalanszor bebizonyította, fölment bennünket attól, hogy lapunkat hosszabbban ajánlgassuk s nagy hangú ígéretekkel tegyünk. Elég, ha egyszerűen olvasóinkhoz fordulunk s felkérjük őket, hogy támogatásukat a jövőben se vonják meg tőlünk s hogy a lap pontos szétküldésében akadály ne forduljon elő, előfizetéseiket megújítják szíveskedjenek.

A »DEBRECZEN« előfizetési ára:

- Egy évre **20 korona** (10 frt.)
- Fél évre **10 korona** (5 frt.)
- Negyedévre **5 korona** (2 frt 50 kr.)
- Egy hóra **2 korona** (1 frt.)

Netaláni tévedések elkerülése végett kérjük a vidéki t. előfizetőket, hogy előfizetéseiket egyszerűen e cím alatt szíveskedjenek beküldeni: **A »Debreczen« kiadó-hivatalának, Debreczen.**

Tisztelettel:

A »DEBRECZEN«
 szerkesztősége és kiadóhivatala

A válság.

Budapest, jan. 2.

A helyzet ma sem változott, legálább újabb momentumok nem merültek fel. A szabadelvű párt — talán ez a leghelyesebb diagnózis — várományos állapotban van.

A szabadelvű pártban ma szigorúan követik azt a már előbb körvonalozott álláspontot, hogy bárkit bizzon is meg a korona a most felvetett miniszterelnökjelöltek közül a kabinetalkitással, az

illetőt mindenestre támogatják, ha elfogadják a szabadelvű programot és ugyanabban a liberális szellemben hajlandó vezetni az ügyeket, mint a Wekerle-kabinet. Kerülni akarják meg annak látszatát is, mintha a korona döntése ellen oly akadályokai akarnának göríteni, mik egyes személyekhez fűződő szimpáthiából, vagy antipáthiából eredni látszanának. Szívesebben látnák a pártban, sőt a volt kabinet tagjai is, ha Bánffy bizná meg a király, de nincsenek kifogásaik Héderváry ellen, sőt a horvát bán legutóbbi magatartásával s a kiválóbb párttagokkal való érintkezése alatt hangoztatott nézeteivel ugyszólván maga részére hódította a pártot. Sőt meg vannak győződve arról, hogy gróf Khuen egy a pártnak, mint a szabadelvűségnek nagy szolgálatokat tesz és ezért nem is tagadnak meg tőle a bizalmat. Mégis úgy fogják fel a helyzetet, hogy Héderváry sohasem juthatna közelebb a párt teljes bizalmához, mintha ezuttal maga is Bánffy jelöltsége mellett törne lándzsát, mert a bán birván teljes mértékben a korona bizalmát, mintegy utat nyitna magának a párt abszolút bizalmához is, melynél fogva a párt egy talán rövid idő múlva bekövetkező újabb válság esetén tárt karokkal fogadná.

Kétségtelen azonban, hogy ma még a korona semmi irányban nem döntött és ép oly kevésbé bízta meg Héderváryt a kabinetalkitással, mint Bánffy. A korona egyáltalán nem nyilatkozott, és ha a bán már eddig is keresett érintkezési pontokat és tájékoztatta magát a szabadelvű pártban, ezt csak a saját iniciatívájára tette, nehogy az esetleges megbízatás ép oly készületlenül találja őt a párttal szemben, mint a tavaszi válság alatt.

Általán arról vannak meggyőződve, hogy a korona már e hó 3-ikán, de

legkésőbb negyedikéig dönteni fog a kormányválság megoldására nézve.

Felmerültek újabb olyan híresztelések is, melyek szerint közel áll az az eshetőség, hogy a képviselőház feloszlattassék. Jó forrásból vett értesülésünk alapján irhatjuk, hogy a koronának ez nincs szándékában, annál kevésbé, mert az összes tanácsosok, sőt a kihallgatott egyházfők sem ajánlották ezt a királynak.

Választási Credo krétája.

Írta: Gondy Karoly.

»Fiat justitia, aut percat mundus« volt I. Ferdinánd jelszava. Azóta idestova már VI. Ferdinándra is van kilátásunk a nélkül, hogy a jusztitia-nak egy »fiát« láttuk, vagy a világ annak a királyi »percat«-nak oda hederített volna.

Egy angol tudós, ki angol szokás szerint maga is keveset beszélt, állításának nagyobb hitelességeül csak megírta azon jelmondatát: »A nyelv arra való, hogy gondolatainkat elrejt-hessük.«

Az »igazság« sem oly királyi czéger, hogy azt a szabadban a szélről lógatassuk, hanem ellenkezőleg oly buvó hely, hol a jótalanság és szűlöte: az a n y a g i é r d e k ölelkezve rejtőznek.

Mindenre van törvény, hogy megtudjuk belőle, mi az igazság talanság. A jog csak a »szükség« testéhez szabott igazság. A nép szüksége vékony legényke, nem sok jogposztót igényel, ellenben az állam testes uri ember, ki divatos bő plundrában jár és cizlindrel tetézi bütes fejét, hogy az ész csavarái és kinövészei (Czuczor szerint: agyar) is valahogy elérheszenek alatta.

Az incedo alkotmányos-ággal egyszerre megnőtt a nép-jog szánya. 1867. óta a kiuevezett (!) kormány egyre nyirbálni kísérletezi azt a népet, mint az örökké karicsáló fogoly szarka, megnyirbált szárnyaival csak úgy ugrándozva szabadulni igyekszik az állam sötét kovács műhelyéből. De végre mit kezdjen a földhöz ragadt és kifosztott szegény? Elég, ha szegett szárnyával bucsut verdes a szabad Amerikába tavozó tarsainak! Fuss vagy fizess! a jelszó.

Futásra kevés a kilátás, arra még kevésb.

a pénztárnoki állás. Ki nem szökhét, az fizet, még pedig busásan, a földi és túlvilági szökevényekért.

Minden intézményünk már úgy van megstucszolva, mint a schönbrunni park zöld fa-orai. Csak itt-ott zavarja a vonalat az al-lami frontban egy erősen burjánzó kinövés; és az úgy is a fatörzsre megkopaszított vá-l a s z t á s i r e n d s z e r.

De a nyomorek állapotban is még a kormányt nagy gondot ad, a választó polgároknak pedig nagy költséget, élet-keserűséget és örökös pert zudít a nyakukba.

A virilitás, a minutára és krajczárra, pontos adó fizetés, oly merényletes jogszerelem, mikhez verünk egy szokot, mint a gugás tiri-oli arzenikumhoz, vagy a japáni az ópium-hoz. Már nem halunk bele, ha a mértéken túl élvezzük.

A vagyonság rendesen örökség utján száll mireánk; ellenben a tudományt, a valódi hatalmat, fokrol-fokra kell megszereznünk. Azt is tudjuk a gazdag örökösről, hogy keveset törődik a világ bajjaival; pénze a talisman-já, mely minden nehéz küzdelemtől megóvja.

Hát mi boldog állítás: Ki szegény, az ostoba is! Ez nem virilitásra, mint inkább gyáva mulcizásra vall.

Vagy lehet-e igaz lélekkel, azon becsületes polgár, ki állami tartozását egy nappal később kamatostól befizeti: egy évre polgári jogaitól megfosztani, ha egyszer az adó-könyvecskében a késedelmi kamatnak rubrikája van?

Az államnak nincsen abból vesztesége, hogy büntesse a késedelmezőt; de sőt haszna. A kamat, intés, foglalás, licitálás nem megve-tendő vadhajtsái a törzs-adó jövedelemnek.

Ugyan miért nem hozzák törvénybe: ki az adóval félénk, az egyszersmindenkorra az adózók lajstromából töröltesse? Bizony a- excommunicatio maiorral kellene sújtani az ily pogányt, ki az egyház és állam sanctuariu-mai előtt tétet fejét nem hajt, zsebtét fené-ki ki nem őríti. A vastag kortesfogások, a hi-vatali hatalom elleni visszaélés a lenyegetések ellen nincsen Zacherlinünk. A vezégeté-sek ellen azonban, melyek itt nálunk egy orsz. képviselőválasztásnál 20 000 frt. fölül kerülnek, erősen kell tiltakozni. Mily összeget pocskol a kormány a saját adó fillérekkel! ily jogtörő czélokra! Kicsavarja kezünkől a fegyvert, hogy vele agyon üssön bennünket!

Még alaposabb a tiltakozásunk azon szemérmetlen analog intézkedés ellen, mely már a

— Igen! te bocsi! rivalt reá a tanító. S aztán többet egy szót sem. Jól eszedbe tartsd! És most a harmadikat, a ki Swinegel Hinnerk volt, szólította fel!

— Hatha tőled azt kérdezem: Mondd meg fiacskám, hiszesz-e a Szent-Lelek Istenben? mit felelsz majd reá?

— Igen! ordította diadalmasan a kis Swinegel Hinnerk, hogy még az utcán járók is meghallhatták.

— Helyes! Jól van fiacskám! dicserő az iskola-mester — látjátok ti nagy bornyuk, ez a kicsi okosabb nálatok, ez biztosan nem árul holnap zsákban macskát.

— És másnap csakugyan minden azon sor-rendben folyt le, a hogy a tanító az iskolás fiacskókat előzőleg begyakorolta. A legelőbb jól feleltek, és az esperes még eddig úgy a hogy meg volt elégedve. De most, mikor a mester az utolsó padhoz, a kicsinyek székehez érkezett, másként fordult a loczka, mint a hogy elgondolta.

Midőn ugyanis a mester az első gyerme-keket kérdezte:

— Mondd meg fiacskám: hiszesz-e az atya Istenben?

— Az szepten megfelelt: »Igen! és a mester meg is dicserő: »Helyes! Igen jól feleltél!« De most, midőn a második fiacskóra ke-rűt a sor:

— Mondd meg fiacskám, hiszesz-e a fiu Istenben?

— Ez nagy keményen azt mondta: — Nem!

— És az, a ki ezt mondta, Swinegel Hin-nerk volt. A második fiu ugyanis azon reggel elkészt az iskolából, úgy hogy mikor feljött, már a gyermekek mind fent voltak, és a kis Swinegel ült a helyére, s így a második fiu a harmadik helyen ült le.

Midőn Swinegel kimondta a végzetes »n e m e t,« az iskola-mester csodálkozva, és eiesen szemügyre vette:

— De gondolkozál fiam! Értsd meg jól

A »DEBRECZEN« TARCZAJA.

Swinegel Hinnerk iskolás éveiből.

— Schröder Vilmos után. —

Átdolgozta: Ifj. Móricz Pál.

ELSŐ FEJEZET.

— A melyben kivilágosodik, miért hitt a kis Swinegel a Szent-Lélekben. —

Tebát midőn a kis Swinegel élete hatodik évét betöltötte, így szólott vala hozzá atyja: Nos fiacskám már ideje lesz, hogy te is felnezz az iskolába, te reád is felfér némelyes tanulás. És ezeket mondván, távozott az atya és a kereskedőnél egy »abc«-ét vásárolt vala, majd a lajtorját a padlás ajtóhoz támasztván, lehozta onnan a legszebb szál kolbászt.

Igy — mondotta — most szépen kezded veszed az »abc«-ét és a kolbászt, de hogy ut-közben aztán nehogy a verebészéssel eltöltsd az időt, hanem egyenesen menj az iskolába, hová ha elértél, add át e kolbászt az iskola-mesternek és mondjad: »Ezt a kolbászt anyám küldte, és csak annyit mondok, hogy igen jó, mivel maga töltötte, engem pedig atyám kül-dött, én sem volnék valami nagyon ostoba, most már kinyelmednek legyen reám gondja, hogy valamit tanu-hassak is!« »Ugy, és most töröld meg az orrodát szépen, te meg anyó egy kis avas szalonnával dörgöld meg a fiu csizmáit, hogy mégis mutasson valamit és most aztán eredj le!

Swinegel asszony teljesítette amit az em-be-re rábizott, és még jó darab vajás kenyere-t is dugott fia zsebébe, a ki ezek után csak-ugyan el is indult.

— Oh — sóhajtott Swinegel mama, fia után pilanatva, miközben kötőjével törölgette szemét — tehat elment! életének legfontosabb útjára.

— Az igaz, bölcsekedett az apa Swine-gel, és a második legfontosabb, a mikor asz-szonyt hozni mén el.

— Oh istenkém, ki tudja, vajjon megér-hetjük-e azt? — sóhajtott fel Swinegel asz-szony.

— Már miért ne? biztatta a ferj Swine-gel, én legalább még nem ismertem olyan Swinegelt, a ki asszonyt ne kapott volna.

E közben a kis Swinegel elérkezett az iskolába. Felni nem félt, de folyton az orrát tisztogatta, miből látni lehetett, hogy valami gondolkodik, és csakugyan az atyja által el-mondott mondatokán tépelődött, hogy is volt az? És megfogván a kilincset, benyitott az aj-tón. De mikor a sok gyermeket, kik mind reá bámultak, és a tanító-mestert meglátta, kinek nagy pálca volt a kezében, megzavarodott és úgy dadogta: »Jó napot mester ur! — mi-közben a kolbászt oda nyújtotta felé — »Ezt anyám küldte, aki nem is egészen olyan ost-toba, engem apám küldött, és én is — elég elég — jó volnék, mert engem anyám maga töltött!«

— No jól van, szakította félbe a mester, igérni nem oly rossz, mint meg nem adni. Ad-sza csak azt a kolbászt, te pedig ülj le oda a szék végére. Aztán igyekezzél, hogy még ez alatt az óra alatt bevegye a fejed a nagy Á-t. Midőn az órának vége volt, megszólította az iskola-mester:

— Na Hinnerk, hát hogy vagunk a nagy Á-val? Bevette meg nekik a fejed?

— Igen — mondta Hinnerk — már a kis Á is bent van félig meddig!

— Na annak örülök, mondta a mester, aztán van-e még sok kolbászotok oda haza?

— Van bizony! Az egész padlás tele van apgatva.

— Ugy? Na tisztelem apátat és anyá-dat s mond meg nekik, hogy én izentem: belőled még lehet valami, mert nem te vagy itt a legostobább.

Körülbelől felesztendő sem telhetett bele, már is behizonyult, hogy a kis Swinegel nem volt a legostobább az iskolában, mert nem ült már a pad alsó végén, hanem előre ültették harmadiknak.

kiindulásánál kancsalit. Hallatlan absurdum, hogy az orsz. képviselő választók listája, a városi képviselők választásánál is irány és mérvadó!

Más a város, más az ország ügye. Más az «ász-pikk», más a «pikk-ász»! Nem szólhatok a polgári házassághoz, de lehet, hogy miot mérnök alaposában értelm a kanalizációt, mint az első virilis. Mert, bocsnat, más a «foedus», más a «foetidus».

Ime egy darabka «assa foetida»! Nem tudom már, melyik évben történt; régen volt, hogy bold. L. J. szoba festőt kerestem fel. Éppen egy igen ösmeretes egyén távozott tőle akkor, midőn a szobájába léptem.

A kacagástól kipirult arccal beszéli el nekem a jó piktor, hogy a távozó «ur» azt az örvendetes hírt hozta, miszerint nem tartozik már több adóval, mert azt ő (az ur) egy krajczárig kifizette helyette; lévén ma az utolsó tennius.

— Hogyan értsem azt — szól meglepetve a piktor — hiszen, Ön szegényebb ördög, mint én; csak van jó dolga, hogy oly boldogot nem csinált?

— Ne törődjek vele magam, csak aztán «velünk» szavazzon, érti?? volt a «szegényebb» nyomos megjegyzése.

A saját házában lakó szegény, de különben becsületes, jámbor piktor látva, hogy a dupla ur (Herr-Herr) szokása szerint komolyan meredten nézett a fél szemébe, felet hünyortott és csak annyit mondott:

— Érttem, de még sem érttem!

A választás megtörtént. — S. J. lezavazott. — Év végén adó executio. — Tableau!

«Paupertas: maxima meretrix.» Régi latin mondás.

Van ezek között 50 kros, van köztük nobel is. De még «ennél» alaválabb az, ki szavaztat bármi uton «adja».

A polgár visellete hasonlítson azon ére-nyes, megközelíthetetlen nőhöz, ki a toladódt egy pillantásával távol tartja. A férfi ha mer, csak egyszer mer; a nőtől függ: körét szentelylyé varázsolhatni.

A baza becsületét egyedül a polgári ére-ny védi. Mi vagyunk a gyengék, a gyarlók, ha a csabítók dicsekedve ujonghatnak saját meggyaláztatásunkon.

A mostani 4. vár. képviselő megválasztása siri csendben ment végbe, még egy gyszamse sem volt anzagolva.

A választók közül kim a r a d t a m, daczára, hogy adómat egy krajczárig még a mult év febr. 15-én kifizattam.

Bizonyosan «tévedésből» — és én bizonyosan nem reklámltam.

Hát bizony elég furcsa, ha 60. szavazó körül van a tévedés, a kiket éppen nagyon is jól ösmerünk.

Hát nem lehet az emberiesen tévedőket felelősségre vonni? Nem bizony!

No ha „nem”, akkor hadd mondjam el nezetemet az ily eljárás felett.

Ha én valakinek mint kereskedő azért adok vissza kevesebbet a pénzéből, mivel tudom, hogy a verőm olvasatlanul szokta pénzt zsebre vágni; vagy másodsor is bátorodom a már kifizetett számla összegét követelni,

mert meg vagyok győződve, hogy nem szokta számláit eltenni: az már aztán nem vastag kortesfogás, de még a «svindlinél» is alaválabb.

A Kossuth miatt lefokozott tiszt ügye.

Hitelt érdemlő oldalról jelentik, hogy az oly nagy port vert Leypold-fele ítélet a budapesti legfelsőbb katonai körökben sem keltett meglepedést; s mit mutat az is, hogy Rothonyczy téparancsnok felterjesztette a hadügyminiszterhez az iratokat és pedig a 4-ik hadtestparancsnokság útján, hol szintén ezen a véleményen vannak. A téparancsnokságnak ugyanis van joga, régi szokás szerint, ugy a közlegény, mint a tisztnek elitélésében jóváhagyólag dönteni. De most az a szokatlan fordulat állott be, hogy nem hagyta jóvá az ítéletet. Hosszasan és behatóan tanulmányozták az ügyet a hadtestparancsnokságnál és ekkor kiltunt, hogy Rühling alezredes, a becsületbíró-ság elnöke, többnyire saját tüzezredeből választotta a szavazó tiszteket, kiket nagyon befolyásolt minden tekintetben. Ezért rendelnek el új vizsgálatot, csak a hadügyminiszter beleegyezését várják meg, a mely e napokban érkezik meg. A lefokozott Leypold meg mindig kap volt tartalékos tisztársaitól bizonyító elismervényeket, hogy a karszalagot már korábban is viselte a kettős családi gyász miatt. Különböben az egész ítélezésre elég jellemző egyik magyar hazafiéként érző tüzértisztnak azon kijelentése, hogy Leypold ügyét férfias nyíltságával rontotta el. Midőn ugyanis a becsületbíró-ság azon kérdésre, hogy miért nem kérte felmentését a rendezőségeltől, ha ez megtörténhetett volna? Leypold férfias nyíltsággal azt felelte, hogy: «Ilyen kérelem a nagy nemzeti gyászban eszambe se jutott volna!» Ezt perze azonnallal jegyzőkönyvbe vették katonai uraimék.

BELFÖLD.

Az egyetemi ifjuság a 25. § ellen. Néhány nappal ezelőt már megirtuk, hogy a budapesti egyetemi ifjuság körében mozgalom indult meg, hogy az új védőtörvény szerelmis 25 §-ának eltörléséért folyamodnak a hadügyminiszterhez, sőt esetleg a királyhoz, mert a legutóbbi kinevezések arról tesznek tanúságot, hogy minden évben sokkal többen teszik le az önkéntesek közül a tisztvizsgát, mint a hany tisztre a hadseregnek szüksége van. Az egyetemi ifjuság Martos Ferenc elnök-e alatt ülést tartott, melyen elhatározták, hogy előbb az irányadó körök véleményét kérik ki a további mozgalom módózatait az ö nyilatkozataiktól teszik függővé. Altalanosságban az a hit van elterjedve az ifjuság körében, hogy a másodévi szolgalmi évek királyi kegyelem útján való elengedése ellen az irányadó köröknek nem lesz kifogása.

Újévi üdvözetek. A szabadelvű párt testületleg csupán a képviselőház elnökénél tisztelettel. De ugy a párt szónoka üdvözölő beszédében, mint báró Bánffy Dezso képviselő-házi elnök válaszában gondosan elkerült mindent, a mi a mai valóságra, vagy a párt ezentul követendő irányáról és czélavert törekvéseiről csak a legesekélyebb felvilágosítást is nyujtotta volna. A nemzeti pártban elmondott

beszédék sem terjesztettek ebben az irányban világosságot. Annál határozottabban és világosabban körvonalozta a függetlenségi és 48-as párt elnöke, Ju th Gyula e part programját és törekvéseit. Az ő beszéde tartalmasságban nyíltságban és erős meggyőződésben messze kimagaslik az új évi beszédék közül és mindenesetre nagyszabásu politikai nyilatkozatnak kell venni. Hangja azt bizonyítja, hogy e párt tudja, hogy mit akar, tudja, hogy mik az ő eszméi, és melyek a czéljai, míg ellenben a többi nyilatkozatok épen ez eszmék és czélok iránt nem nyujtanak világosságot. A függetlenségi párt és a pártönkivülek is üdvözölték pártjuk elnökét.

KÜLFÖLD.

Mit várnak az új czártól? A Temps szerint II. Miklós czár rendkívül fontos nyilatkozatokat fog tenni az orosz újév napján, mely meg fogja lepni egész Európát. A czár valószínűleg ki fogja mondani, hogy szakítani akar az eddig követett orosz politikával s egészen európai állammá kívánja tenni Oroszországot. Gurkó elbocsátása, Durnonov belügyminiszter közeli lemondása, Pobedonosef mellözése, V a n o v s z k y és Szestakov hadügyi miniszterek kilátásba helyezett visszavonulása mind előpostái a nagy, korszakalkotó változásnak. Az új czár egészen új erökkel veszi körül magát, hogy egészen új éránt inagurálja.

Hazafiak ligája. Párisi távirat jelenti, hogy a ligue des patriotes, a hazafiak ligája ismét megkezdte működését. A liga, melyet évekkal ezelott a Boulanger-éra virágzásakor, Derouléde alapított, katonás szervezettel bizonyos szerepet kezdett játszani a francia politikában, — minek következtében a kormány megtiltotta további működését. E szünetelésnek végét jelentené most az a hír, mely ha megvalósulna, bizonyára mindenféle nagy szenzációkat keltené.

A teremtés korszakai.

Irta: Zalal Márk.

Türelmetlenül fogott e mütéthez az elő és eltörendő az érdes diót, legott elő rántja aczél vaskos kését. Ütött, vágott és erőlködött a dió feltörésén; de hiába! Belé tört a kemény dióba élesre fent bicskjaja.

Fogcsikorgó tulbuzgalmában szájába vette a diót, hogy azt erőnek erejével feltörje; de vesztére. Megsebezte inyeit, nyelvét, ajkát és kitördele éperős fogcsorát.

Majd lángra tartja próbakövét; de midőn az érdes hüvely porrá égett, az igazság gyémántja füstbe szállt. Vakbuzgó kísérlete minden megerőltetésre daczára neveltség tárgyává lön.

Erő, erély, bátorság, okos értelem és kitarítás férfias érenek bár; de a legmagasztosabb a legidealisabb emberi czélok elérésére nem elég. Kell ahhoz azon fölül rátermettség, hajlam és képesség, kiváltepen pedig rajongó

ügyszerelet önmegtadadás és a legnemesebb ügy győzelmébe vetett tántoríthatlan bizalom.

A folyam sem rohan egyenesen, hanem lassan és fontolva hömpölyög girbe-görbe kigyóizó utakon, miglen egy varatlan kanyarulat után rohamosan zuhan természet jelölte sirjába, a nagy világ-özeánba.

Czéit nem ér a durva erőszak. Ki szelet vet, vihart arat. Tüzzel vassal, sötét börtönrel martirok igen, de igazhivők nem szerezhettek.

A természet nem ismer ugrást, csak soros lassu fokozást. Ha a talaj kellőleg nem készül el, az elvetett nemes mag ki nem kel.

Botorkátva tanul a gyermek járni, hebegve, seipytve, dadogva tanul beszélni. Hibak tévedések és kerülő utak labirintjein jutunk legfőbbnyire a helyes, természet szabta eseményre.

Ihletet lelkiesedéssel út nagy hatalmas kalapacsával a második buzgó apostol az o érdes, kemény diójára. Kiváló herkuiesi erejének sikerül nyomban a mütét. Előrtö a diót, amde magva diribekre darabokra tördeve fenszeges tartalmat teljesen tönkre tette, mert szennyosan elékeltelentette.

Ha az igazságot és erényt eltorzult alakban mutatjuk be, vajmi kevés haszon háraunk alkulak az emberekre. Gyémánt az igazság és erény. Mindkettő ugy ragyogjon, mint lakodalmi napján a menyasszony.

A harmadik apostol okulva elődei kudarczain és a világtörténelem ítéletén, a tartalmat diót becsülve, kimélve, tüzhez vashoz es nyers erőszakhoz nem nyult, hanem jámborabb eszközökhöz folyamodott.

M a g a s z t o s czélok elérésére, nagy tényező a szilárd akarat, mely kitarással parosult. Amde az nem elegendő Mély értelem, tüni tudás és a viszonyokhoz alkalmazkodó megfontolás vezethet egyedül a kitűzött czél felé.

A harmadik apostol elővéen az érdes, kemény diót, azt próbaképen először vízbe fűrösztötte és midőn az nem használt, fűröz-tötte ezetben, porban és szeszbén. De ez a dió keményiséget csak növelte.

Végére sok apróbb, nagyobb kísérlet után az érdes diót balzsammal és illatos olajjal kenegette, mi az apostol nagy öröme a dió durva héját puhítani kezdte.

Külső héját a diónak, mely imigyen meglágyult, lehamozta és ez által belsejének magvas magvát, magasztos fényő igazságát, győzemesen ragyogtatta.

Határidő-naptár.

Találkozó szerdán és szombaton d. u. a Gönczy egyesület Otthonában.

beket csináltass, hogy mindenből rendesen elpakolhassál, a mi csak kezézügyébe esik.

Azután aztán uraskodhatol. Mert csak annyit mondok neked fiam:

— Egy szegény Swinegel semmi a világban. De már egy gazdag Swinegel mindenütt büszkén lephet fel. Mert hisz manapság minden nap tapasztaljuk: Hogy ha egy Swinegel meggazdagodik, akkor minden társaságban megtürik és beveszik!

HARMADIK FEJEZET.

Melyben írva vagyon, hogy a kis Swinegel, mint akart konfirmálni és mi történt e közben vele.

Swinegel Hinnerk már körülbelül tizen-négy éves koráig szorgalmasan járt az iskolát, de biz azért ott nem igen sok ragadt reá, mivel egy kicsit rest volt. A mely eset különben nemcsak a közönséges Swinegelek, hanem gyakran az előkelőbb Swinegelek gyermekei is megessik, csupán az a különbség, hogy az utóbbiakra azután sincs sok káros befolyással az életben.

— Én igazán nem tudom, mi van evvel a kölyökkel, morfondirozott sokszor az öreg Swinegel, pedig jó nyilt fejének kéne lenni, hisz alig másfél éves korában, mikor leestett az asztalról, jó nagy lyuk hasadt a fején és mégse lehet valami okos dolgot belől kivájni. De már minden mindegy, most már meg kell neki konfirmálni.

— Hátha inkább hagyónk meg egy esztendeig a mi kis Hinnerkünket? Mert, a mint látom, még gyengécske egy kicsit szegény, véleményezte az anya Swinegel.

— Nem, már tovább még se hagyhatjuk, felelte az apa. A fizkő már kamaszodik, iszik is egy-egy kortyot, meg már leányokkal is kezd játszogatni. Nagyon is ideje lesz, hogy az iskolából kivegyünk. Mert mégis csak nagy blamáza volna mi reánk szülökre, ha itt a faluban, mint iskolás gyermek valami bolond-ságot csinálna egyik vagy másik leánnyal.

— Óh! még nem olyan vezedelmes a leánnyokkal való játszódása, csak afféle buzskizkodás, mondta az anya Swinegel.

— No, ne bizakodjál el öreg, felelte a

mit kérdeztem. — Tehát még egyszer elmondom:

— Mondd, hiszsz-e a f i u l s t e n b e n ? — Nem! felelte Swinegel Hinnerk még daczosabban.

De most már az esperes ur is csodálkogni kezdett, megzörlítván a tanítót:

— Ez már mégis különös, tanító ur! Engedje meg, hogy én intézzek a gyermekhez egy kérdést! — És ekkor az esperes ur így szólította meg Hinnerket:

— Mondd, kedves kis fiacskám, hát mi az oka? Hát csakugyan nem hiszsz a F i u l s t e n b e n ? !

— Nem! válaszolta újból Swinegel Hinnerk — nem, azt ez a másik hiszi — én a Szent-Lelket hiszem!

Ekkor az esperes az iskola-mesterhez fordult s alig tudván a nevetét visszafajítani, mondta:

— Látom, tanító ur jól begyakorolta a tanítványait, csakhogy amint látom, ma nem abban a rendben ülnek, mint tegnapi. — Különböben azért eléggé megvagyok elégedve az iskolával. És aztán távozott.

De az iskolá-mester, midőn a gyermekeket hazaeresztette az iskolából, még pillanatra visszaradt és fejét rázza mondta:

— Lám, lám mic-oda mallórh keletkezhetik, ha egy-egy ilyen Swinegel nem ül a rendes helyen!

Pedig élt volna csak ez a jámbor iskola-mester a mi rajunkban és látta volna, hogy amnap-ság mennyi minden Swinegel, s pedig gyakran a legmagasabb állások és hivatalokban ül a nem megillető helyén és hogy mennyi mallórh keletkezik — még ebből — akkor rázogathatta volna csak a fejét.

MÁSODIK FEJEZET.

Melyben kitűdök, hogy a kis Swinegel, miért sirt, midőn anyjával a lakodalomba volt.

A Swinegel falujában lakodalom volt Hausen Dierk, a nagy telkes gazda legőregebb fia, házasodott meg. És bár az öreg Swinegel csak szeller volt, mégis a jó szomszéd-ság ré-

vén, az asszonyával együtt meghívták a lakodalomba.

Es abban a faluban az volt a szokás, hogy minden lakodalmi vendég vitt valami ajándékot a fiatal párnak. A feltelkesek és telkesek egy vagy két ezüst kanalat szoktak adni, vagy pedig, ha az evésőtől felkeltek, a tányér alá tesznek két vagy három tallert. A még kisebb gazdák pedig, a kik nem aldozhatnak ennyit, egy sonkát, vagy egy feldisznó fejet, vagy ha még az sem telik, akkor egy libat, tyukot, ruczát küldenek.

Swinegel gazda és Swinegelné asszony is jól fontolóra vették, hogy mit küldjenek.

— Már hiába — mondta Swinegel gazda, Hausen Dierk nagytelkes gazda, én pedig csak szeller vagyok, de mivel szomszédja vagyok, pedig a jó szomszéd-ságra igen sokat tart, ugy hát engemet is meghívott a fia lakodalmára, ép azért csak azt mondom én neked öreg, küldjük el a sonkát, habár már nincs is több a padláson.

— No azt sem bánom, hát küldjük el a sonkát, mondta Swinegel asszony, de megvaldom, igen nebezemre esik.

— Anyó, sugla félig nyöszörögve a kis Swinegel Hinnerk, a ki szintén fultanuja volt a szülék parbeszédének, anyó, vigyetek el engem is a lakodalomba, a többi kis fiúk, meg leánnyok is mind ott lesznek!

— Már ezt a gyermekeket el is vihetoék, mondta az anya Swinegel, férje felé fordulva, mivel az anya mindig részvételt van gyermeke iránt, ha mindjárt Swinegel is.

— Az n-m lehetséges, ellenkezett az apa Swinegel, hisz csak afféle malaczsonka, azért csak nem mehetünk hárman is faini a lakodalomba.

— Hisz itt van még az öreg kakas is, ugy se igen sok haszna lesz már — jegyezte meg Swinegel asszo y, se nem kukorékol, sem mást.

— Nem csinál, vágott szavába férje, hogy ezek az öreg asszonyok mi mindent tudnak, no nem bánom, ha őgem már te is az moridod, hogy ugy sem igen sokat használ, akkor csak csavard ki a nyakát, és küldd a

az öreg kakas is a lakodalmas házhoz, ugy aztán a fiut is elvihetjük. Hanem aztán annyit mondok gyerek, oktat a apa Swinegel a fiát, hogy aztán jól hozzá láss az evéshez, nehogy megkarosodjunk.

— Ne busuj apa, mondta az asszony, eszik ez a fiu annyit, mint akármelyik nagy ember, sőt még némelyiknél többet is.

Es ebben csakugyan nagy igazsa is volt. Mert midőn másnap az öreg Swinegel az asszonyal, meg a fiúcskával a lakodalmi asztalnál ültek és az evéssel — melyhez mindahárman tisztesseggel hozzáálltak — odáig ejuttak, hogy már nagy talakban a felvagdalt kalácsokat, süteményeket kezdték az asztal körül nyujtoatni, Swinegelné asszony meglátta és mégis hallotta, hogy fia, ki mellette ült, hirtelen egész hangosan elkezdett rücskölni. Természetesen mindjárt megkérdezte:

— Miért bögsz te kis fiu?

— Mert nem tudok már többet enni, felelte a kis Hinnerk.

— Fiacskám hát akkor dugdossad a zsebeidbe! oktatta a gondos mama.

— Igen, de már az is mind tele! bögtt a fiu még hangosabban.

— No mi baja annak a bornyunak? — kérte Swinegel gazda az asszonytól, mikor figyelmes-e leit a fiu rücskölésére.

— A torkára akadt valami, azt nem tudja lenyelni, felelte Swinegel asszony, ki nem akarta a vendégek előtt a valót kitálatlni.

Csak mikor a lakodalomnak vége lett és éjszaka hazamentek, akkor beszélte el az öreg gazdának, miért bögtt Hinnerk, a mire az öreg Swinegel azt az oktatást mondta fiának:

— Helyesen cselekedtéél fiam! Minden zsebed, a hová csak fér, rakd tei. Csak maradj emellett. Mert ha például a jövőbe államszolgálatba lépv-n karjehrt csinálsz s felséges fejedelmünknek komornyikja, belc huszárja, vagy udvari mar-ajlja le-zesz, akkor mindenekelött csak nagy nadrag és kabátze-

Sinhái elő Jan. 16. Csir ronában. Jan. 19. A Koronában. Jan. 26. -A dőben. Jan 6. Kasz

Uj

As a nó takozás; hiába város közgyűlése, banketten semmi nem történt; hiáb ezenből azon hit bosszuállasi száf varosunkat oly illették e pimasz zésekkel s az il benntiket kérde dig kísér néme fővárosi sajtóban Legutóbb is azt Budapesttől több ügyben s hogy a a cigányok, társait, kiraly s. Hát mi ugy tud galat semmi ter teti; egyáltalán hogy a bankette tett volna el. A alaptalant, előre mit abból is kö nem pusztán ea fölvelt, eredeti még mindig ne galat megindítá pedig ismételté gassanak ki s jeztettek vala, az egész szemé

A hó... Neha aztán órákig es kon alig lehet miatt s a vona ba. Már tegna a hóban. A szorok írásig szabadítam.

Sinhá p o n t e című s i n s z k i l l ismét nagy sik hogy az a fogz föllepé alkalm volt. Ma a «S s a g »-ot ismét g é n y A m e adják.

Adom Ősi foglalat felolvassák a mannyok kimutás hit kedves debreczeni ev. ben következő tétettek: Az

férfi, tudható sokat lehet re csak amondó confirmálni!

Es így tögel Hinnerk a órákra eljárt es kezdése k okosnak, mint legostobabb s

Es midő je, körülbelül firmans gyere reshez a ki a zölög megvün mi Hinnerkún — Tehá az e-peres. — Igen. gel Hinnerk. — Nos. ebből is: b esperes.

— Egy — Mi, ki a daczoske negel nagyon nülég megak ijedt meg m mondta: — Nem — Mit, res, még éas ké. Hátha v zsebbe? A gát, és kimot

Igen. — Teh van hat lste — Igen felelte Swine. — Ugy tán fel is tu t-nedet, meg — Ige s három a nevezettek a

és a legnemesebb... tántorítatlan bi...

han egyenesen, hanem... gírbe-gírbe ki...

gyermek járn, he... tani beszélni. Hibak...

át nagy hatalmas... zugó apostol az o...

erényt eltorzult alak... kes haszon háram...

ol kulva elődei kudar... eméleten, a tartai...

szélok elérésére, nagy... mily kitartással pa...

stól elővevén az érds... képen először vízbe fú...

bb, nagyobb kísérlet után... mal és illatos olajjal ke...

ónak, mely imigyen meg... ez által belsejének mag...

dó-naptár. és szombaton d. u. a Gőnczy

y mindenből rendezen el... k kezdődgyebe esik.

Swinegel semmi a világ... dag Swinegel mindenütt

hogy a kis Swinegel, mint... s mi történt e közben vele.

erk már körülbelül tizen... rgalmasan járta az isko...

em tudom, mi van evel... dirozott sokszor az öreg

bb hagnók még egy esz... nnerkünk? Mert, a mint

gavább még se harzhat... a fizkó már kamaszodik,

zakodjál el öreg, felelte a

Sinház előadások kezdete este 7 órakor. Jan. 16. Csizmadia ifjak táncvizsgálma a Koronában. Jan. 19. A függetlenségi kör táncvizsgálma a Koronában. Jan. 26. Ács ifjuság bála a Margit fürdőben. Jan. 6. Kaszás G. próba-bálya a Koronában.

Ujdonságok.

Az a nóta... Hiába volt minden tiltakozás; hiába emelte föl szavát Debreczen város közgyűlése, hogy a debreczeni Kossuth-banketten semmiféle felség-sértő cselekmény nem történt; hiába ugrasztott meg Debreczenből azon hirhédet irodalmár, ki alaváló bosszúállási szándékából azon ártatlan nő miatt városunkat oly súlyos gyanuba keverte; hiába ill-tűk e pimasz vád terjesztőit különféle címzésekkel s az illetők közt egy se akadt, a ki bennünket kérdőre mert volna fogoi; még mindig kisért némely törvényhatóságokban és a fővárosi sajtóban a debreczeni felség-sértés. Legutóbb is azt írja a Magyarországi, hogy Budapestben több újságit kihaltatott ezen ügyben s hogy a debreczeni törvényszék úgy a cigányokat, mint azoknak ismeretlen tettes társait, király-sértés miatt kérdőre fogja vonni. Hát mi úgy tudjuk, hogy a debreczeni vizsgáló bizottság eredményre nem vezetett; egyáltalában nem volt megállapítható, hogy a banketten bárki is király-sértést követett volna el. Az egész vádat, mint teljesen alaptalant, előre láthatólag ad acta teszik, a mit abból is következtetünk, hogy minket, kik nem pusztán emlékező tehetségűnkre, hanem fölveti, eredeti jegyzeteinkre is hivatkozhatunk, még mindig nem hallgattak ki, noha a vizsgáló bizottság azonnal ajánlkozunk, még pedig ismételtel, hogy első sorban minket hallgassanak ki s azon e-iben, ha kérelmünk teljesítetik vala, rögtön agyon is csaptuk volna az egész szemtelen vádat!

A hó... Nagy pelyhekben sűrűn omlik a hó... Noha, rövid időre, meg-megáll, hogy aztán órákig essék egyhuzamban. Az utczákon alig lehet járni az óriási hótorlaszok miatt s a vonatok is nagy késéssel érkeznek be. Már tegnap több vasúti vonat megrekedett a hóban. A bud-szent-mihályi vasutat — e sorok írásáig — még mindig nem lehetett kiszabadítani.

Sinház... Tegnap este az ötödik ponton című operettet adták, melyben Rusinszki Ilona, mint Beunlieo herceg, ismét nagy sikert aratott s újra bebizonyította, hogy az a fogadtatás, melyben debreczeni első föllepte alkalmával részesült, teljesen jogosult volt. Ma a Szókimondó asszonyokot ismétlik, holnap pedig a Történelgény Amerikában című bohózatot adják.

Adományok egyházi célokra... Ósi gyakorlat szerint minden év esztendőben felolvassák az ev. ref. templomokban az adományok kimutatását, melyekhez az élő és munkás hit kedveskedik az anyazentegyházaknak. A debreczeni ev. ref. egyház részére a múlt évben következő adományok és hagyományok tétettek: Az ispotályi pénztár részére: öv

férfit, tudhatod te is, hogy e tekintetben nem sokat lehet reánk bízni Swinegelre; azért csak amondó vagyok, hogy a fiúnak meg kell confrmálnia!

És így történt aztán, hogy e kis Swinegel Hinnerk a fél folyamán a confirmatós-órákra eljárt a fabeli paphoz. És ha felelés és kérdésés közben nem is mu akkozott oly okosnak, mint a legokosabb, azért nem volt a legostobább sem.

És midőn elérkezett a confirmálás ideje, körülbelül negy héttel husvét előtt, a confirmans gyerekeknek bekellt menni az espereshez a ki a vallásból aztán egyenként előzőleg megvizsgálta őket. Azért egy napon a mi Hinnerkünk is utra kelt.

Tebát confirmálna akarsz? kérdezte az e-peres. Igen, azt skarnám én, mondta Swinegel Hinnerk.

Nos hát akkor mondd meg legelőbb is: hány Isten van? kérdezte az esperes. Egy! felelte Swinegel Hinnerk.

Mi, csak egy? ismételte az esperes, ki a dacoskodó Hinnerket, mert a kis Swinegel nagyon foghegyről beszélgetett, valószerűleg megakarta zavarni. De Hinnerke, nem ijedt meg mert abban a pillanatban reá mondta: Nem! három Isten van!

Mit, három Isten? mondta az esperes, még élesebben szemügyre vevén Hinnerkét. Hatha volna még egynehány a nadrág szobben? A kis Hinnerk ismét összeszedte magát, és kimondta: Igenis, még van három.

Tebát eddig már summa summárum van hat Istenünk? kérdezte az esperes. Igen, mert három meg három, azt hat, felelte Swinegel Hinnerk.

Ugy? faggatta tovább az esperes, aztán fel is tudná nekem sorolni ezt a hat Istenedet, még pedig névszerint? Igen, felelte bátran Swinegel, az első három a kis katechismushan van benne és nevezetlik az Atya Isten, a Fiu Isten és a

Szikszay Károlyné 444 frt 34 kr. I. takarékos hitelintézet 10—10, csizmadia, mészáros ipartársulatok 5—5, timártársulat 3, asztalos, gyümölcsáruló, bentes, szappanos, gubás, vőfélytársulatok, szappanos ifjuság önképzőköre, Gebauer Károly 2—2, bujbéi, bornyonyuzó társulatok 150—150 szijgyártó libakerti, molnár, kerékgyártó, fésüs társulatok, Dankó Mihály 1—1 frt, öv. Kovács Lajosné adománya 25 frt, néh. Barna Bálintné hagyománya 35 frt, néh. Erdei Gaborné hagyománya 20 frt, Nánássy László 6, kolompér áruló, perecsütő társulatok 2—2, kovács, kötélverő társulatok 1—1 frt. Az ispotályi szegények temetkezési pénztára részére: néh. öv. Vértési Istvánné 50 frt, Kovács Lajosné 25 frt, Czabán Dániel 10 fr, Nánássy László 4 frt, Birinyi Ferencz 3 frt, Tóth András szobrász 2 frt 33 kr, Szőke János, Fodor János 2—2 frt. Árvatanulók pénztárának: néh. öv. Vértési Istvánné 100 frt, Lauscka Imréné 2 frt, Kossuth-utcai templomnak néh. öv. Keresztési Mihályné 10 frt, Kossuth-utcai templom orgonájára: Szentesi Jánosné, Tókes Julianna, öv. Nagy Balintné 5—5 frt, Luczi Jánosné 4 frt, Fényes Gyuláné 2 frt, Kőrösi János 2 frt, Bihari József 1 frt. Urasztalához adományoztak: Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester főgondnok bort és kenyeret. Sz. Nagy Károly, Kiss Albert, Kállay József, K. Vértési István bort. Néh. öv. Papp Józsefné, Zágonyi Sára az egyháznak hagyományozta Pfa-utcai 819 sz. házat, onódi földjét, macsi őt nyilas tanyabirtokát és új-kerti szőlőjét, hogy annak jövedelme különböző ösztöndíjakra osztassék ki. — Ezen hagyomány a múlt esztendőben jött az egyház kezelésé alá.

Népesedési mozgalmak. A debreczeni róm. kath. egyházköz-ségben, a szám-sani és m-pécsi filiákkal együtt, a múlt évben összesen 406 gyermek született, még pedig 225 fiú, 271 leány. Ezek között 29 halva született volt. Házaságra lepett 78 pár. Meghalt 300 egyén. A szaporulat 106. Az ág ev. egyházban született 19 fiú, 14 leány, összesen 33 egyén. Esküdtött 11 pár. Meghalt 18 fi, 10 nő, összesen 28. Szaporulat 5.

Kötés munkás insége. A nagyváradi László malom a karácsonyi ünnepek előtt szélnek eresztette munkásait. A zugó, néhéz malomkerékek megállottak, elfogyott az utolsó szem buza s a malom kétszáz munkásnak nem tudott többé kenyeret adni. Pedig az a kétszáz munkás kevés kivétellel mind családos ember, a kik most kétségbeesve allanak bideg otthonukban, kenyerért sිරó családjuk közepette. A 200 munkás közül alig harminczan kaptak máshol munkát, a többi most a legnagyobb nyomorban siulódik. El-eljárna megköszönből az elnémet, kihalt telephez, reménykedve: nem hangik-e fel ott újra a munka zaja, nem indulnak-e újra forgásnak a ha almas kerékek. Szomorú látvány a kétségbeesetteket a malom körül ácsorogva látni, mintha halott virrasztók lennének a nagy iparvállalat ravatala mellett. A szerencsétlen munkások részére a László malom igazgatósága gyűjtést indit. Az emberbarátok bizonyára sietnek majd fillő-eik-

Szentlélek Istennek, a másik három meg a Mózes első könyvében van, s nevezetlik: az Abraham istene, az Iszák istene és a Jakab istenének.

És abban a három utolsóban is hiszesz te? kérde újból az esperes. Igen, mondta Swinegel Hinnerk.

És aztán miért? kérde az esperes. Mert Mózes is hitt bennük, az apám pedig mindig azt mondja, Mózes nem volt ostoba fickó, mert különben Pharaó királyt, meg az egyiptomiakat nem csapta volna be olyan ügyesen.

Na hogy a nem! kiáltott reá az esperes mérgében. Mózes az nem volt ostoba fickó, hanem te — te vagy számár! Indulj! Pakkoly innét a hat Isteneddél. Járj még egy évig i-kolaba. reád fer, s aztán jövőre jelentkezzél újból!

Swinegel Hinnerk nagyon csudálkozott, hogy a vizsga így végződött, de aztán szónélkül mefordult, s elindult hazafele. Utközben találta a Snakenkopp Pétert, ki szinte fatujabeli gyerek volt.

Hová? kiáltotta Hinnerk már jó előre. — Mék az espereshez vizagálni. — Ugy?! nyujtotta Hinnerk. Mondd csak, mit felelsz, ha kérdés? — Hány Isten van? — Egy, mondta Snakenkopp Peter csudálkozva, hisz e magától értődik.

Egy?! hangsúlyozta újból Swinegel Hinnerk, hát azt hiszed? na akkor szepen megfanczoltat — én hatot mondtam, még sem volt neki elég. Nem Peter, ne is faradj, fordulj inkább vissza, s menjünk együtt haza. Járjuk még egy évig az iskolát, majd egymás mellé ülünk s akkorra majd csak találunk még a bibliában annyi Istent, hogy az esperes urnak is e'ég lesz.

Peter vakarni kezdte fület, de mivel ő sem volt egész tisztában az egy Istennél, hát így esett meg biz a. hogy Snakenkopp Peter és Swinegel Hinnerk e husvétkor nem confir-máltak, hanem még egy évig tovább koptat tak együtt az iskolapadját.

kel segíteni a kétszáz munkás kétségbeesett nyomorán. Országos elmeogyógyító intézet Nagy-Kállón. Szabolcsmegyének rendkívül köznyűlése véglegesen határozott a Nagy-Kállón építendő országos elmeogyógyító intézet épülete dolgában. A miniszter az intézet céljára szükséges épületekért ötszáz ezer forintot ajánlott. A megye a kállói megyeházat és a két szomszédos telket jelölte ki az épület helyül. A megyeházat 340.000 forintért, a két telket 160.000 forintért engedik át az államnak. Az építést a tavasszal már meg is kezdik.

Női hóhér Bécsben. A meghalt bécsi hóhér Seyfried állására tudvalevőleg most folynak a pályázatok. A különösnél-különösnél folyomdványok között kétségtelenül legérdekesebb az, a melyik egy nőtől ered, aki kérelmét a következő levéllel támogatja: „Huszonyolcz éves vagyok és nagy testi erővel rendelkezem. Ugy a nem, amelyhez tartozom, mint szépségem, kiválóan alkalmasá tesznek az állomás betöltésére. Az elítelt utolsó pillantása ugyanis a hóhéra esik és mily megkönyebbülés reá nézve, ha pillantása egy csuf, zord férfiar helyett, egy kedves női arcz edes tekintetével találkozhat... Az osztrák akasztófalvárokok mindenesetre kellemes nyakszorított fognak nyerni az „édes tekintetű” kisasszonyban...

Névmagyarosítás. Weisz Sándor, nyírbatori illető-égű debreczeni lakos, vezetéknevét, belügyminiszteri engedéllyel, F e h e r e -re változtatta át.

Közgyűlés. A debreczeni cipész-ipartársulat közgyűlése jan. 6-án, a timártársulat gyűlés-teremben tartatik meg.

Vigyázatlan berkocsis. Tegnap d. u. Váradi János 1 sz. berkocsis szánkával — a melyen több hölgy ült — hajtott a piacról a Kossuth-utczára. Láttá ugyan, hogy a kis vonat feléje közeleg, de ő azért is át akart hajtani s csak a kis vonat vezetőjének köszönhető, hogy nagyobb baj nem történt, mert a vonatvezető hirtelen megállította a gépet és a szánkáknak csak hátulját ütötte fére a mozdony. A vigyázatlan kocsist a readórság vette pártfogásába.

A tenorista vizsgatálása. Egy vidéki városban a közönség nem volt megelégedve a tenorista énekével és ennek különböző kellemetlen módokon adott kifejezést.

A helyi lap szerkesztése előadás után találkozott vele a kávéházban s vizsgálató szavakkal igyekszik megnyugtanni. — Oh! felelé a tenorista — én tudom, hogy ez a közönség csak lármás, de azért nem rossz. — És mégis almákat dobáltak önre, folytatá az újságíró.

Igen, csakhogy azok sütte voltak... mig egy más városban nyers almákat dobáltak... s azokat sokkal jobban megéreztem. Országos vásárok Margitán, (Biharmegye). 1895. január 9 és 10 baromvásár; 11-én kirakodó vásár.

Időjárás. A magas északon új depresszió látható, mely a maximumot a brit szigektől leszorította a Biskaya-öböl. Egy másik depresszió elterül Erdély fölött, a honnan a légnyomás Közép-Oroszország felé ismét növekedik.

Az európai időjárásban nincsen lényeges változás. Az ég többnyire borult és légköri lecsapások is kevés kivétellel az egész kontinensen voltak. Oroszországban a hőmérséklet magas, Közép-Európában általában 0 pont alatt, déli Európában pedig aránylag alacsony.

Hazánkban az idő kissé enyhült, de mindamellett a temperatura még a fagypon alatt maradt. Az idő az északi felföldön és a Dunán túl szarazabb lett, de az Alföldön és Erdélyben nagy havazások voltak, különösen Pancsován (26) Orsován (23), Kolozsvártól (15), Nagyszében (13 mm.). A havazás délen még tart; Nagy-Lak és Temesvár hóvizartart jelent és a szél más helyütt is viharos.

Szeles, fagyos idő várható, keleten havazással.

Irodalom és művészet.

II. Miklós czár magyar festője. Szentpétervári jelentések szerint Zichy Mihály, Miklós czár hírneves magyar festője, a napokban ülte meg művészi pályájának 50 éves jubileumát. Ez alkalomból az orosz birodalom minden vidékéről és Európa számos városából kapott üdvözölő táviratokat. Az orosz sajtó lendületes cikkeiben ünnepli a jubilán-t. Zichy Mihály, — írják többek közt — sohasem tagadta meg magyar hazafias érzületét, a miről az „aradi vértanuk albuma” számára festett rajzai is tanuszkodnak, ez azonban nem akadályozta meg, hogy a lángeszű művészt az orosz udvar, és az orosz nép a legnagyobb rokonszenvvel és elismeréssel fogadja, melyet ugyis mint udvari festő és a czári udvar történetét ábrázoló mintegy 800 ramek festmény megteremtője, ugy is, mint az akadémia tanára, teljes mértékben meg is érdemel. Zichy 1858. óta él Pétervárott, udvari festője volt Miklós czárnak, II. és III. Sándornak és most II. Miklós czárnak Jubileuma alkalmából Zichy Mihályt az udvar a legrokonszenvebb, tüntető elismeréssel ha moztta el.

TÖRVÉNYSZÉK.

A Hét-sajtópöre. A budapesti királyi fögyészesség sajtópört indított a Hét ellen az uralkodóház tájainak megsértése címzén. Az ártatlan belletrisztikus újságnak azért zárt meg a baja a fögyészességgel, mert egyik utolsó számban Szilágyi Dezső pozsonyi útja alkalmából cikkk jelent meg benne. A főherceg nem fogad cízzimel, amelyben több passzust inkriminált a fögyészesség. Balonyi Imre sajtóügyi vizsgálóbíró felszólította a Hét szerkesztőségét, hogy küldje be az említett cikkk kézirátát és nevezze meg szerzőjét. A cikkkért alóreláthatólag maga a lap szorosorú poéta-szerkesztője, Kis József vállalja el a felelősséget, akinek ez lesz az első sajtópöre.

mából cikkk jelent meg benne. A főherceg nem fogad cízzimel, amelyben több passzust inkriminált a fögyészesség. Balonyi Imre sajtóügyi vizsgálóbíró felszólította a Hét szerkesztőségét, hogy küldje be az említett cikkk kézirátát és nevezze meg szerzőjét. A cikkkért alóreláthatólag maga a lap szorosorú poéta-szerkesztője, Kis József vállalja el a felelősséget, akinek ez lesz az első sajtópöre.

Különlélek.

A mai Berlin. A berlini czimtar a következő adatokat közli Berlin városáról, a melyek érdekes képet festik a rövid idő alatt hatalmasra fejlődött világvárosnak: Berint 983 ut szeli át, az utakat 10 sétakert, 104 tér és 66 hid szakítja meg. A porosz fővárosban 77 templom, még pedig 50 evangélikus, 7 katólikus, 11 zsidó templom van. Huszonnégy színház és két cirkususz szórakoztatja a berlinieket. A nyilvános kórházak száma 63, a községi iskoláké 206, a népkönyvtárké 16, a gyermekek számára alapított népkönyvtárké 8, az árvaházaké 8. A városi vasuton kívül kilenc pályaudvar áll az érkezők rendelkezésére. A berliniek sincsenek az egyesületek híján. 1134 egyesületnek lehetnek tagjai a porosz metropolikus lakói. Az egyesületek közül 30 orvosi társaság, 64 dal- vagy zenegyesület, 45 gyorsírókör, 93 tornaegetület van. A 812 ujság közül, amelyek Berlinben látnak napvilágot, 67 hivatalos, 63 politikai és kétszázhat irodalmi és művészi közlöny. — A czimtar a berliniek foglalkozására is közöl néhány érdekes adatokat. Berlinben ezek szerint 7524 szabó, 5600 varga, 3269 asztalos, 1490 pék, 2200 hentes, 848 borbély és 490 fodrász, 2400 trafikos, 4707 vendéglős, 2308 koresmaros van.

A kínai hadsereg generálisai. A koreai háboruban szereplő kínai hadvezérek-ről igen érdekes adatokat beszé el a Times levelezője: Ha az illető levelező nem tuloz a kínai generálisok jellemzésében, akkor egy cseppel sem csodálkozhatunk azon, hogy a kínai hadsereg oly csufos vereséget szenvedett. A kínai generálisok tulajdonképpen vállalkozók. A mandarinokhoz hasonlóan ok is vásárolják a hivatalukat. A generális a kormánypártból bizonyos összegert húz évente s ebből kell fizetnie a legénységét s a hadi költségeket. Már most nyereségre akképen tehet-szer, hogy kijátsza és megrövidíti a legénységét. A ying-yang harcok alatt négy-öt hónapon keresztül nem kapott a legénység zsoldot. A lelkiismeretes generális urak arra számítottak, hogy a háboruban sokan elcsenek s így a zsold kevesebb lesz s nem gondoltak arra, hogy a megtizedelt csapatokat ki kellene egészíteni. Ebben a tekintetben Vei generális különösen kiváló. — A derék generális kétszer annyi katonáért húzott zsoldot az állampénztárból, mint a mennyije volt. Seregét azonban a legajásabb és legudatlanabb elemekből szedte össze. — Vizont nem tagadható, hogy a kínai vezérek és kínai katonák között is akadnak olyanok, a kik bátran és önzetlenül harcoltak Kína ügyéért. Tsopakvei, ez a mohamedán vallásu generális az ő mohamedán katonáival vívüzül küzdött — bár eredménytelenül. Ilyen körülmények között nem tetszik különösnének, ha Jpán oly kegyetlen bekefélőteleket szab legyőzött szomszédjának.

Debreczeni piac.

Debreczen, jan. 2. Hoti vásár. 1 mm. Buza 6.20 6.00 5.80 1 mm. Kétszeres 5.50 5.40 5.35 1 mm. Rozs 4.60 4.55 4.50 1 mm. Árpá 5.50 5.40 5.35 1 mm. Zab 5.60 5.50 5.45 1 mm. Tengeri 6.40 6.20 6.10 1 mm. Köles 6.60 1 mm. Rizs 82.00 1 mm. Borsó szepességi 18.00 1 mm. Lepce 18.00 1 mm. Bab fehér 5.00 1 mm. Köles kása 10.00 1 mm. Szák Burgonya — frt mm. 1.80 100 kiló Szalonna 40.— 43.— 100 kiló Háj 40.— 47.—

Marha-vásár. (decz. 31.)

Marha. Felhajtott 460 db, eladatott 150 darab. Irányzat: Sertés-vásár. (decz. 31.) Sertés. Felhajtott 1200 drb, eladatott 650 drb. Árak: Sovány sertés párja: hat hónapostól egy évesig 12—18 frt, egy éves és fél évesig 25—35 frt, 2 évestől felebb 35—45 frt, öreg sovány 35—45 frt. Kóvér sertés kilója 38—42 kr. Irányzat: ólenk. Ló-vásár. (decz. 31.) Ló. Felhajtott 130 drb, eladatott 70 drb. Irányzat: ólenk. Napszámárak. (decz. 31.)

A debreczeni napszámárakat következőleg jegyezte fel a vásárbírósság. Egy férfi gazda kenyerén 60 kr, saját kenyérén 90 kr. egy nő a gazda kenyérén 35 kr, a saját kenyérén 50 kr, egy gyermek a gazda kenyérén 25 kr, a saját kenyérén 35 kr.

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.
december 31.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1. Óreg nehéz (páronként 400 kilon felüli súlyban) 40.—40¹/₂— 2. Óreg közép (páronként 300—400 kilon súlyban) 40.—40¹/₂— 3. Fialat nehéz (páronként 320 kilon felüli súlyban) 41¹/₂—4¹/₂— 4. Fialat közép (páronként 251—320 kilon súlyban) 42¹/₂—43.— 5. Fialat könnyű (páronként 250 kilonig terjedő súlyban) 46.—47.— II. Magyar szedett: 1. Nehéz (páronként 280 kilon felüli súlyban) 40.—41¹/₂— 7. Közép (páronként 230—280 kilon súlyban) 42.—42¹/₂— 8. Könnyű (páronként 280 kilonig terjedő súlyban) 46.—47.— III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260 kilon felüli súlyban) 41.50—42.— 10. Közép (páronként 230—260 kilon súlyban) 41.50—42.— 11. Könnyű (páronként 220 kilonig terjedő súlyban) 40.—42.— Sertés létszám decz. 31. napján volt készlet 117,223 darab.

Főszerkesztő: **Szinay Gyula.**
Felelős-szerkesztő és lapkiadó: **Kósa Barna.**
Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu.**
Szerkesztőség és kiadóhivatal főtér 1828.)

OLVA INTÜNK A CSEBUNKKEL VALÓ VISSZARÉSKÉ ELŐL.

ALLAMVASUTAK GÉPŐYÁRA
felülmúlhatatlan
GŐZCSÉPLŐGARNITURÁI
valamint az államvasutakhoz legalkalmasabb
COMPOUND-LOKOMOBILJAI
a legújabb technikájú gépek
mindig
A K. Kir. Államvasutak gépjármű
gyártóüzemében
BUDAPEST
JUTATÓK ÉS
KÖZELÉSI KÉZJEGYZŐI MEGHATÁROZÁSAL BIRNAK

INégy regény ingyen!

Felhívás

a művelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok” jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendes házi barátja.

Közkedveltséget és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is hátraan a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagymamák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne.

A „Hölgyek Lapja” című melléklet, a nő tanácsadója és szellemi titkárja. A „Regénymelléklet” évente négy díszes regénnyel ajándékozza meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti béli ára 1 frt. tehát összesen négy forint.

A „Borítékok” tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egy-egy „Képes Családi Lapok” a legértelmesebb, a legelőkeltebb s mégis a legolvasmányosabb képes hetilap.

A „Képek” a legelső művészek esetének köszönik létüket. A „Hölgyek Lapja” mellékletünknek divatképei mindig a legjobb divatnak mintái; így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

„Házsnár és társas” regény Beniczkyné Bajza Lenkétől; „Újév” költemény Ábrányi Emil-től; „A befelől fordított kép” novella Muray Károlytól; „A nő feladata” dr. Turnowsky Móról; „A sötét világ” Tolnay Lajostól; „Az ifjúanya” költemény dr. Felek Sándortól; „Az álom” G. Diószeghy Móról; „Bál után” Mészáros Sándortól; „Az időről” szatira Jámbor Lajostól; „A szép színésznő” regény Rudnyánszki Gyulától.

Előfizetési árak:

a „Hölgyek Lapja” című divat- s „Regény”-melléklettel együtt
Egész évre ————— 6 frt — kr.
Fél évre ————— 3 frt — kr.
Negyed évre ————— 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” hetilapból mutatószámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőúton — hozzá fordulnak.

A ki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül „egy díszes emlékkönyvet” küldünk.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 80 kr csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; a ki 3 frt előfizetési díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 2 regényt küldünk; a ki 1 frt előfizetési díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 1 regényt küldünk; a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

a „Képes Családi Lapok”

kiadóhivatala

(523.)

Budapest, Vadasz-utca 14. sz. saját házában.

(446.)

Leszállított áruk!

Leltározás alkalmából december hó 1-től kezdve az összes raktárunkon lévő

női ruhaszöveteket,

színes selymeket,

mosó velezeket,

atlas-satin és batistokat,

téli gyapju nagykendőket,

leány és fiu gyermek ruhákat,

NŐI BLUZOKAT,

valamint

szőnyeget, függönyöket

tesetemesen

leszállított áron

árusítjuk el.

SZABÓ LAJOS FIAI

DEBRECZEN, RÓZSA-TER.

(503.)

GLORIA
A legjobb és legegészségesebb francia cigarettá-papír
LEGIORIA
Gloria-Patent minden egyes lap leoldható!
Joseph Bardou és fiától Perpignan és Parisban. Kapható minden ózsdé, papírkereskedésben.

ROTT L.

legnagyobb női divat és felöltő árúháza
DEBRECZENBEN.

Legcélszerűbb
névnapj és alkalmi ajándéknak

ajánlom ujonnan érkezett

árúim még eddig nem létezett olcsó áron 500 vég francia és cosmanói mosó barhet,

legújabb mintákban 22 krtól 25 krig.

350 vég Gráci Loden egész finom 25 krtól 40 krig.

200 vég valódi Angol cheviott 40 krtól 50 krig.

200 vég fekete és színes selyemkelme.

Alkalmi vétel 1.25-től 1.75-ig.

175 vég Flanell és Catsán 50 krtól 75 krig.

1500 drb. ruha szövet és Barhet maradék minden lehető árban.

Téli Jaquettek 4 frttól 20 frtig. Bolybos kabátok 10 frttól 15 frtig. Téli Rádok 13 frttól 26 frtig. Plüsch kabátok és Plüsch Rádok 20 frttól 45 frtig. Bundák, muffok és gyermek felöltők, divatos Barhet reggeli ruha 4 frt.

Rendkívüli olcsó árban.

Nyomatott a »Debreczen« nyomdájában. FőtérCsanak-ház 1828.

XXVII
Előfizet
belben, varj
Egész évre
Félévre
Negyedévre
Egy hóra
Egyes ad
A lap ezülmű rész
emény a szerkesztő
bármentve
Előfizethet
Feltűdi K. Lajos
és a kiadóhivatal
Fölhiva
A »De
évfolyam
hosszu idő,
»Debreczen
ges, mondha
tát számla
ment benn
hosszasabb
igéreteket te
olvasóinkhoz
hogy támog
ják meg tő
széküldéséb
e ő, előfizet
elnek.
A »DEB
Egy évre
Fél évre
Negyedévre
Egy hóra
Netalán
kérjük a vid
fizetéseiket e
veskedjenek
kiadó-hivatal
Tiszte
Fe
(K. B.) M
rint nincs ko
kormány lem
ideiglenesen
vábbi vezeté
sejteni sem
fejletlen állap
Az kevés
A „DEB
A
Szól a nő
Három cz
Zsivaj, 15
Hangos tő
Három ut
Tuhalik
A regget
Részegen
Sir a nő
Zokog ber
Az ördög
Már meg
Vérem ma
Hej az is
Ha egy k
Nem voln
Hazafelé
mert kitűnő os
mint érett bölg
lodva, képzelte
és mennyi szán
kelységem. Elég
kem könnyű fel
előadásával. E
szont nem vers
gában. Azt hisz
ha a rántás ké
gázna. Mama,
nek tartotta Lu
kat fog okos le
csinyő megveté
Elátkozott i
ról, Isten tudja
résére. En Hat